

DESIRE®

Robin Covingtonová
Tvrdohlavá kráska

 HARLEQUIN®
TM

ROBIN COVINGTONOVÁ

TVRDOHLAVÁ KRÁSKA

PŘEKLAD

JANA VRBACKÁ

Milá čtenářko,

v červnových titulech se moji mužští hrdinové dostanou do překérní situace, kterou musí vyřešit, jinak přijdou o své postavení ve firmě, nebo je dokonce ohrožena celá dosavadní existence jejich podniku. Tak ředitel firmy v povídce Musíš se oženit! musí napravit svou pověst sukničkáře, která ho léta provázela. V romanci Jak odolat pokušení zase většinový majitel rodinného podniku čelí své roky trvající touze po bývalé milence. A v příběhu nazvaném Tvrdohlavá kráska nese úspěšný podnikatel následky divoké noci ve Vegas plné nejen hazardu a alkoholu, ale i sexu a dokonce i svatby...

Jak vidíte, moji hrdinové si za to, v jaké situaci se ocitli, mohou sami, ale ven z nesnází jim nakonec pomůže ta pravá, osudová žena.

Přeju Vám ničím nerušené, příjemné chvíle s knihou.

S láskou

Váš Harlequin

Robin Covingtonová

TVRDOHLAVÁ KRÁSKA

Amsterdam • Atény • Bombaj • Budapešť • Hamburk
Londýn • Madrid • Milán • New York • Paříž
Rio de Janeiro • Stockholm • Sydney
Tokio • Toronto • Varšava

Název originálu:
Seducing His Secret Wife

První vydání:
Harlequin Books, 2021

Překlad:
Jana Vrbacká

Odpovědný redaktor:
Bohdana Hythová

© 2021 by Robin Ray Coll
© For the Czech Republic edition by HarperCollins Polska sp. z o.o.,
Warszawa 2022

Tato kniha je vydána na základě licence Harlequin Books S.A.

Všechna práva vyhrazena, včetně práva na reprodukci části díla
v jakékoliv podobě.

Všechny postavy v této knize jsou fiktivní. Jakákoliv podobnost se
skutečnými osobami, žijícími či zesnulými, je čistě náhodná.

Harlequin a Harlequin Desire DUO jsou ochranné známky, jejichž
vlastníkem je Harlequin Enterprises Limited a které byly použity na
základě jeho licence.

HarperCollins Polska je ochranná známka, jejímž vlastníkem je
HarperCollins Publishers, LLC. Název ani známku není možno
použít bez souhlasu vlastníka.

Elektronické formáty: Katarzyna Rek / Woblink, Poland

Ilustrace na obálce byla použita po dohodě s Harlequin Books S.A.
Všechna práva vyhrazena.

HarperCollins Polska sp. z o.o.
ul. Domaniewska 34A, 02-672 Warszawa

ISBN: 978-83-276-8158-4 (EPUB)

ISBN: 978-83-276-8159-1 (MOBI)

ISBN: 978-83-276-8160-7 (PDF)

PRVNÍ KAPITOLA

Las Vegas, Nevada

Na světě nebylo moc věcí, které by Justina Linga dokázaly odlákat od pokerového stolu.

Tu hru miloval. Miloval její strategii a psychologii a hlavně emoce, které v něm vyvolávala každá rozdaná karta. A ještě ke všemu víc vyhrával, než prohrával. O peníze mu ovšem nešlo. Stal se miliardářem díky úspěchu své společnosti Redhawk/Ling, takže hra mu přinášela sice lukrativní, ale nepotřebné vítězství. Výhoda byla, že vyhrával dost na to, aby dostával pozvánky na některé velké soukromé hry a pár populárních veřejných turnajů. Justina hra bavila, a když se rozhodl věnovat jí víkend, neexistovalo téměř nic, co by ho přimělo soustředit se na něco jiného než na karty v ruce.

Proto si nedokázal vysvětlit, proč teď sedí u baru vedle krásky s havraními vlasy.

Byla vysoká, štíhlá a sexy, a její přitažlivost pramenila ze sebevědomí, které bylo postavené na něčem mnohem hlubším než jen na vysokých podpatcích a dokonalém líčení. Tahle žena byla z těch, které chlapa donutí, aby se hodně snažil.

O přestávce ve hře ji viděl, jak prochází kolem soukromých salónek a míří do vstupní haly kasina. Ona si ho všimla také. Byl to jen kratičký okamžik, kdy se jejich pohledy na pár vteřin setkaly. Pohledy plné

vzájemné sexuální touhy. To stačilo k tomu, aby si vybral peníze a následoval ji do toho malého ošuntělého baru.

„Smím vás pozvat na skleničku?“ Neztrácel čas a šel rovnou na věc. Justin šel vždycky za tím, co chtěl, a tahle žena ho uchvátila.

Podívala se na něho a sjela ho očima od lesklých bot až po sestřih za čtyři sta dolarů. Pak se pohledem zastavila na jeho tváři a jemu se zdálo, že v jejích očích barvy espressa zahlédl další záblesk zájmu. Její výraz však nic neprozradil, a než se nadál, otočila se a začala sledovat fotbalový zápas v televizi v zadní části baru.

„Já si pití můžu koupit sama.“ Zvedla jednoho ze tří panáků, které měla postavené v řadě před sebou, a obrátila ho do sebe.

„To je mi jasné,“ souhlasil a obrátil se na barové židli tak, aby taky viděl na obrazovku. Koutkem oka ji sledoval a všiml si, jak se celá napjala, ale taky toho, že se ani nesnažila odejít nebo mu říct, ať ji nechá být. To ho povzbudilo. „Vlastně si myslím, že byste na panáka měla pozvat *vy mě*.“

Uplynulo několik vteřin, během kterých se mu zrychlil tep. Ticho se protáhlo o něco déle, než bylo příjemné. Napadlo ho, jestli ji špatně neodhadl. Kdyby byl sázkař, a to on byl, vsadil by všechno na to, že mu na návnadu skočí.

A pak se rozesmála.

Nebylo to žádné zachichotání, ani se nepopadala za břicho. Rty se jí sexy způsobem zvlhly a její chraplavý smích mu připomněl Kathleen Turner, nejjemnější starou whisky, tajemství šeptaná ve tmě a ztracená v záhybech zmuchlaných pokrývek. Otočil se čelem k ní. Nedokázal odolat nutkání se na ni dívat, sledovat, jak si světlo pohrává s jejími rysy a odráží se jí v lesklých pramenech vlasů.

„Vy se mi smějete?“ zeptal se a zatvářil se uraženě.

Pak se rozesmál s ní. „Co když vám právě nabízím, že vám za svou poslední dvacku koupím pití?“

Ušklíbala se a ještě zvedla oči k nebi. Pak natáhla ruku a poklepala mu na hodinky. „Tohle je Rolex Cosmograph Daytona 40mm. Vy si můžete dovolit koupit celý tenhle bar, takže se fakt nebojím, že by vás jedna sklenička navíc zruinovala.“

Sakra. Neznámá mu sice skočila na návnadu, ale nakonec se na háček chytil sám.

„Jak to, že se tak vyznáte v hodinkách? Jste klenotnice?“ Justin se opřel o bar, aby se k ní kousek přiblížil, a ani se nepokoušel zastírat ohromený tón.

Mávla ledabyle rukou. „Paul Newman měl přesně takové a nosil je, když jezdil automobilové závody. V hodinkách se nevyznám, ale v autech ano.“

Dobře. Tahle žena mu připadala čím dál lepší a jemu nezbyvalo než se pustit dál do hluboké vody, i když to vypadalo, že tahle dáma mu záchranný kruh hodit nehodlá.

„Jsem Justin...“

Zavrtěla hlavou. „Příjmení mě nezajímá.“

Fajn. Pokud to tak chtěla. Takhle to obvykle míval rád i on. Natáhl k ní ruku.

„Tak dobrá. Já jsem Justin.“

Chvíli na jeho ruku hleděla, obočí zvednuté s posměšnou skepsí, která ho vrátila na střední školu a připomněla mu neúspěšné pokusy získat pozornost Brandilynn Postové, hlavní roztleskávačky. Byl to neúspěch, na který se nezapomíná. Od té doby se ale v jeho posteli vystřídalo asi milion hlavních roztleskávaček, a tak se nehodlal nechat odradit ženou, která ho nutila, aby si její pozornost zasloužil. Ženy se mu běžně vrhaly do náruče, a tohle byla zajímavá změna. Probouzela jeho zvědavost a vzrušení. Bylo mu jasné, že pokud se mu ji dnes podaří dostat do postele, bude to stát za to.

„Já jsem Harley.“ Chytila ho za ruku, ale místo

aby si s ním potřásla, mu dlouhými prsty přejela po dlani a bezostyšně si prohlédla jeho prsteníček. Teď byla řada na něm, aby tázavě zvedl obočí. Pustila jeho ruku a pokrčila rameny. „Jen jsem si to ověřovala. Nejsm na ženaté chlapy.“

„Takže ty jsi přesvědčená, že se tě pokouším sba-
lit.“

„Oba víme, že ano...“ řekla, napila se piva, a pak mu věnovala dlouhý, žhavý pohled, který ho přiměl přisunout se k ní ještě blíž. Dost blízko na to, aby na sobě cítil dotek jejích hedvábných inkoustově černých vlasů, otírajících se mu o tvář. Dost blízko na to, aby viděl drobnou jizvu, protínající její dokonale klenuté levé obočí. Považoval za dobré znamení, že neuhnula. Jakmile promluvila, už to věděl naprosto jistě. „... a zrovna teď *mě zajímáš taky.*“

Bingo. Justin jen stěží potlačil úsměv. Posunul se na barové stoličce a cítil, že začíná být vzrušený. Harley sice právě řekla, že má zájem, ale všechno na ní mu říkalo, že je jako nezkrotná klisna, připravená utéct, pokud pouze zašeptá něco, co se jí nebude líbit. Měl chuť se naklonit a políbit ji, ale raději uhnul pohledem, aby pokušení odolal, a vrátil se k začátku jejich dobrodružství.

„Tak dobrá, můžu tě *ted'* pozvat na skleničku?“

Hodila do sebe druhého panáka. „Zvu tě já. Jsi pozadu.“

Mávla na barmana a objednala Justinovi tři skleničky.

Justin zvedl první a než si ji dal k ústům, zarazil se. „Na co pijeme?“

Harley naklonila hlavu a dlouze se nad jeho otázkou zamyslela. Pak zvedla svoji poslední skleničku a přítukla si s ním. „Na svobodu. A nové začátky.“

„Ať to byl kdokoliv, je to idiot.“ Protože chlap, který si tuhle ženu nechal proklouznout mezi prsty, musel být největší hlupák na planetě. No, možná druhý

největší hlupák... Justin s ní taky neměl v plánu zůstat, dokud je smrt nerozdělí. Nehodlal si tu namlouvat, že to, co se tu děje, je láska jako trám nebo něco podobného.

Vodka mu klouzala do krku a zanechávala za sebou ohnivou stopu. Nebyla tak jemná jako značka, kterou si obvykle kupoval, ale po druhém panáku mu to přestalo vadit. Trochu zatřepal hlavou, oči mu slzely. Když se mu zrak vyjasnil, uviděl, jak na něho Harley hledí a v jejích očích byl jiný druh žáru, jiskřivý a silný. Olízla si rty. Univerzální způsob, jak vyjádřit, že se jí líbí, co vidí. Ocítl se zpátky na známé půdě, ale připravoval se i na okamžik, kdy ho srazí na kolena. Pokud šlo o ženy, nebyl na něco takového zvyklý. Souboj s Harley si ale užíval. Bylo to jiné... bylo v tom víc života než v obvyklých hrách, kterými se bavil, než dostal nějakou ženu do postele.

„Tak kdo byl ten chlap?“ Justin svou otázkou překvapil sám sebe. Co mu bylo do hlupáka, který ji nechal jít? Nezajímala ho minulost ani budoucnost, žil tady a teď. A pokud ten ubožák, který Harley ztratil, se tu teď nehodlá objevit a snažit se ji získat zpátky, bylo mu to jedno.

Otázku ale zpět nevzal. Chtěl vědět všechno.

Harley po něm hodila šibalským pohledem, zjevně pobavená jeho zvědavostí. „Jmenoval se Sam. Chtěl něco, na co jsem nebyla připravená.“

To mu znělo dost povědomě.

„Nebylas s ním připravená na dlouhodobý vztah? Nebo o takový vztah nestojíš s nikým?“

„Myslím, že tohle se hodně přeceňuje.“ Justina její slova překvapila a nijak se to nepokoušel zastříit, a tak pokračovala a škádlivě ho zatahala za klopu saka. „Páni. Takže jsem se právě proměnila v holku tvých snů?“ Sklouzla konečky prstů po jeho saku, přitáhla si ho blíž a začala vypočítávat. „Nechci žádné závazky. Nemám problém s pitím. Mám ráda auta.“

Justin jí chňapl po ruce a přisunul se ještě blíž. Sotva znatelně se zachvěla a on se její reakci usmál a zašeptal jí do ucha: „Jestli mi ještě řekneš, že tvůj nejoblíbenější koníček je sex, asi si tě budu muset vzít.“

Harley na okamžik ztuhla, a pak ho sjela pohledem, ve kterém to pobaveně jiskřilo.

„A tys to musel všechno pokazit řečmi o svatbě.“ Ukázala na jeho poslední skleničku. „Dej si trestného panáka.“

Udělal, co mu řekla, zahákl nohu pod příčku její barové stoličky a přitáhl si ji blíž, zatímco ho ohnivá tekutina pálila v krku. „Je Harley tvoje pravé jméno?“

Opřela se pravým loktem o barový pult a naklonila se k němu. Bylo to důvěrné.

„Je to přezdívka. Ráda restauruju stará auta a motorky. Jezdím na Harleyi z roku 1975.“

Takovou odpověď nečekal. „Ty jsi automechanik?“

„Teď zrovna mám přestávku mezi zaměstnáním. Než začnu něco plánovat, chci si prohlédnout tenhle kus světa.“ Její neurčitá odpověď byla natolik rozhodná, že mu bylo jasné, že víc toho z ní bude dostávat těžko. Jenže ho zaujala, a pokud se o ní chtěl dozvědět víc, musel změnit taktiku.

„Jakou písničku jsi naposledy poslouchala na telefonu?“

Změna tématu ji na chvíli vyvedla z míry, ale rychle se vzpamatovala. „Jolene od Raye LaMontagneho.“

„Pěkné. Náladová, oduševnělá, ale zároveň dost sexy. Hodí se k tobě,“ poznamenal a poté, když Harley souhlasně přikývla, objednal u barmana další rundu.

„Dobře, teď ty. Cos poslouchal naposledy?“ vybídla ho, když do sebe oba hodili skleničku.

Justin zaváhal a vzpomněl si, co poslouchal, když

přijížděl na parkoviště. K čertu s tím. Tohle má za to, že nechal svého synovce, aby mu naprogramoval skladby k poslechu. „Cool od Jonas Brothers.“

„Raděj ani nechtěj vědět, co o tobě ta písnička vypovídá.“ Ušklíbla se a přisunula k němu další skleničku. „Budeš se muset napít, za trest za příšerný hudební vkus.“

Hodil alkohol do sebe a okázale si otřel ústa. Rozesmála se. Zatraceně, jak se mu její smích líbil! Úplně si představoval, jak její chraplavý hlas musí znít, když sténá rozkoší. Justin se natáhl, propletl své prsty s jejími a povzbudivě ji stiskl. „Jsi na řadě.“

Harley chvíli přemýšlela a pak řekla: „Dobře. Pláž nebo hory?“

„To je snadné. Jsem kluk z Kalifornie. Pláž.“ Gestem ji umlčel, aby si odpověď nechala pro sebe. Pak vztáhl ruku, odhrnul jí vlasy z tváře a nechal si její hedvábné pramínky klouzat mezi prsty. „Nech mě hádat.“

„Tak se ukaž.“

Justinovy prsty lehce pohladily hladkou zlatavou linii její lícni kosti a pokračovaly dál, dokud jí dlaní nevklouzl zezadu na krk a nepřitáhl si ji k sobě. Harley se k němu přitiskla, nohou vklouzla mezi jeho stehna a jednou rukou se o něho opřela. Ocitla se dostatečně blízko, aby slyšel, jak lapá po dechu a tlumene sténá touhou.

Nebo to byl on?

Naklonil se k ní, rty se jí otřel o ouško a přimkl se k ní tělem. Byl vzrušený, tělo měl roztoužené a potřeboval ji svléknout, odhalit všechna její tajemství. Toužil poznat nejen křivky jejího těla, chtěl poznat všechno.

Ale chtěl s tím začít v posteli. Mít ji pod sebou. Kolem sebe.

„Hory.“

„Trefa.“

Harley se posunula a pohnula se jen natolik, aby se mu mohla podívat do očí s ústy jen kousíček od jeho rtů. Oči měla temné, zorničky jí jiskřily touhou a hleděla na něho s pronikavostí, protkanou záblesky pochybnosti. Justin přemýšlel, jak tenhle její vnitřní boj dopadne, a celou bytostí věděl, že volba je jen na ní. To ona teď byla na tahu a jemu nezbývalo než čekat, jestli to vzdá nebo jestli vsadí všechno na jednu noc.

„Zeptej se mě na to, co chceš opravdu vědět,“ zašeptala, kousla se do spodního rtu a pak si po něm přejela jazykem.

„Dovolíš mi, abych tě políbil?“

Její odpověď byla nečekaná a přesně taková, jak si přál. Její ústa na jeho rtech, jemná, ale ne nejistá mu pověděla přesně to, co potřeboval vědět: že to chce také. Že chce jeho. Justin jí vpletl prsty do vlasů a držel ji, jazykem se dotýkal kontur jejích rtů a prosil o svolení vstoupit a ochutnat její tajemství.

Harleyiny prsty stiskly klopý jeho saka a vládu nad polibkem převzala ona. Lákala ho dovnitř. Oba zasténali a Justin si bral, co chtěl. K ukojení touhy, kterou v něm zažehla, to ale nestačilo.

Přitáhl si ji na klín a snažil se udržet rovnováhu za oba, když se na něho obkročmo posadila. Justin jí stiskl hýždě a přitáhl si ji na své vzrušení, rýsující se mu pod kalhotami. Chytila ho kolem krku a zaryla mu nehty do kůže. Byla to příjemná bolest a roznítla jeho touhu ještě víc.

Harley se odtrhla, aby se nadechla. On té chvíli využil, aby dostal potřebnou odpověď, než zajdou dál. Nedokázal se od ní odpoutat, a tak jí zašeptal svou otázku do úst s pohledem upřeným do jejích očí. „Řekni mi, co chceš.“

„Chci tebe.“

Nebylo to poprvé, kdy se Justin vzbudil v neznámém hotelovém pokoji.

Rád cestoval, ať už pracovně nebo za zábavou, takže se mu občas stávalo, že musel chvíli po probuzení přemýšlet, v jakém VIP apartmá a ve kterém městě se právě nachází. Také se mu nezdálo, že se probudil v posteli s téměř neznámou ženou a přál si co nejrychleji zmizet. Nedokázal si ovšem vzpomenout ani na jediné ráno, kdy by se probudil sám a litoval by, že jeho partnerka uprostřed noci odešla.

No, všechno se jednou stane poprvé.

Harley byla pryč. Zmizela jako výplod jeho fantazie nebo sladký zbytek snu, ze kterého se nechtěl probudit a nedokázal ho přeměnit v pouhou vzpomínku. Justin věděl, že byla skutečná. Na kůži mu ulpěla její vůně, vůně jich obou, vůně sexu, cítil ji ještě pořád na svém příjemně unaveném těle.

Vysoukal se z postele, popadl odhozené kalhoty a natáhl si je. Pomalu procházel mezi troskami neuvěřitelné uplynulé noci, poházenými po celém prostoru podkrovního apartmá: prázdné sklenice a láhve na podlaze spolu se zbytky ranní objednávky pokojové služby, slavnostního steaku a humra.

A... její svatební závoj.

Justin se předklonil a bušení v hlavě mu okamžitě prozradilo, že to byl ten nejhorší nápad, jaký kdy dostal. Zlověstně se mu sevřel žaludek. Ten závoj byl jeden z těch levných kousků, které se prodávají v každé svatební kapli na Stripu. Harley si s jeho výběrem dala na čas a smála se, když se snažila najít něco, co by se hodilo k jejím koženým kalhotám a šedému tričku. Jakmile si ho nasadila, kombinace vzhledu sexy motorkářky a symbolu panenské oběti zdecimovala zbytky jeho zdravého rozumu a Justin prošel uličkou k oltáři a řekl slovo, které v životě neplánoval žádné ženě povědět: „Ano.“

Co si vůbec myslel? Nic. To bylo jasné. Nebyl lehkomyšlný, ale riskoval rád a nikdy se nevyhýbal něčemu jen proto, že neměl jistotu, zda se mu to vyplatí.

V podnikání se mu to vyplácelo. Uměl počítat lépe než kdokoliv jiný a vydělal sobě i spoustě dalších lidí obrovské peníze. Ale žádné záruky neexistovaly, a to některé lidi znervózňovalo. Vyvádělo to z míry ty typy lidí, kteří sázeli pouze na jistotu a váhali, zda s firmou Redhawk/Ling spolupracovat, protože jeho myšlenkové pochody nechápali.

Lidé, jako třeba jedna skupina investorů, kteří v současné době zvažovali, zda s ním navážou partnerství a vydělají mnohem víc, než si mysleli, že je vůbec možné.

Tyhle lidi by ranila mrtvice, kdyby se dozvěděli, co včera večer provedl.

Jel do Vegas hrát poker a vzal si úplně neznámou ženu.

Neznámou ženu, která odešla uprostřed noci.

Justin věděl, co musí udělat. Musel tu ženu najít a manželství rozvést dřív, než se o tom dozví média a všechny zpravodajské servery zaplní zpráva o jeho nevázaném chování. Adam, jeho nejlepší přítel a partner ve firmě by byl naštvaný. Ještě minulý týden Justina prosil, aby se držel při zemi, nepoutal na sebe příliš velkou pozornost, dokud nebude tahle investiční dohoda uzavřena a jejich finanční postavení v očích nových partnerů nebude dostatečně pevné. Justin souhlasil a svoji část dohody dodržel.

Jenže pak potkal Harley.

A tak teď musel napravit škody, najít svoji novomanželku a udržet tuhle novinku v tajnosti.

Byl hazardní hráč, dokázal zvážit vlastní šance, a ty se mu teď vůbec nelíbily.

DRUHÁ KAPITOLA

O týden později.

Tohle byla chyba.

Sarina Redhawková stála na terase domu svého staršího bratra a odpočítávala vteřiny do odjezdu do hotelu. Před ní si hlouček lidí, které neznala, pochutnával na grilovaném mase a zaměstnával barmany naléváním ovocných nápojů. Všichni vhazovali své hlasy buď do modré, nebo růžové krabice s velkou mašlí nahoře. Hodila svůj lístek do modré pod neuvěřitelně bedlivým dohledem a pokyny paní, která si říkala babička Orla.

Adamův dům byl hezký, ne tak ostentativně luxusní a obrovitý jako vila Kardashianových, ale dost velký na to, aby bylo každému na první pohled jasné, že patří mezi nejbohatší miliardáře v Silicon Valley. Interiér mu navrhoval profesionál, to bylo jasné, ale osobní fotografie a svérázná umělecká díla a barevné polštáře na pohovkách neutrální barvy svědčily o vstupu ohnivě zrzky do bratrova života. Tess nebyla žádná puťka, stála sebevědomě bratrovi po boku a Sarina jí za to měla ráda. Adam si vybral dobře, to bylo jasné.

Hned za terasou se rozprostíral kaňon a nořil se do hlubokých fialových stínů. Vyvolával v ní vzpomínky na vzdálená místa, kde sloužila v armádě, místa, kde vznikly vzpomínky, které už jí nic a nikdo nevymaže